

تراژدی ون گوگ در گفت‌وگو با بهزاد حاتم مجموعه‌دار و مدیر گالری ۱۰

گوش ون‌گوگ را من بریدم



◀ پرویز بیراتی

– دو سال پیش گالری شما با نمایشگاه «گوش ون‌گوگ» آغاز به کار کرد، چرا باز به سراغ همان موضوع رفته‌اید؟ آن هم با عنوان «برش دوم»؟

من در کاتالوگ نمایشگاه جدید مقاله‌ای دارم که عنوانش هست: گوش ون‌گوگ را من بریدم. در آن مقاله اشاره کرده‌ام به استفاده‌هایی که از واقعه‌ای مانند تراژدی ون‌گوگ می‌شود، که در شرایط روحی و روانی وحشتناکی گوش خودش را برید. این استفاده در واقع نماد استفاده‌هایی است که از هنرمندان می‌شود. یا شاید درست‌تر باشد بگوییم سودهایی که از کار هنرمندان نصیب دیگران می‌شود و به خود هنرمندان وصلت نمی‌دهد. خود ون‌گوگ در زندگی‌اش فقط یک تابلو فروخت، در حالی که ۸۰۰ نقاشی به جا گذاشت که حتی نمایش هرکدامش سودی دارد، نوشتن درباره‌اش سودی دارد و…

ون‌گوگ و ماجرای گوشش برای هنرمندان یادآور چنین چیزی است؛ یادآور سختی‌های زندگی و کارشان. به همین دلیل با موضوع «گوش ون‌گوگ» خیلی خوب ارتباط برقرار کردند، خیلی به خودشان مربوط بود. حتی برای آنهایی که مستقیم به آن نپرداختند، یک انگیزه حسی از درون دنیای فرهنگ بود. چنین بود که بعضی از هنرمندان نمایش اول با یک کار موضوع برایشان تمام نشد. هنرمندان دیگری هم دل‌شان خواست با همین موضوع کار کنند و ما هم از یکی دو هنرمند دعوت کردیم و نتیجه این شد که برش دوم ضروری شد.

– و این هم ظاهراً روش گالری ۱۰ شده است که به جای برگزاری نمایشگاه‌های پشت سر هم، فقط هر مدت یک بار یک رویداد مهم هنری برپا کند.

بله، این در واقع شده است ریتم کار ما. این را نوع کار ما ایجاد می‌کند. گالری ۱۰ را می‌توان یک «کانسپت گالری» نامید. امروز تهران پر از گالری است، بعضی‌شان با فضاهای خیلی خوب، و همه هنرمندان کوچک و بزرگ امکان نمایش کارشان را دارند و خوب می‌توانند دیده و شناخته شوند. بنابراین دیوار سفید و نور خوب و تماشاگر دیگر آن چیزی نیست که ما فراهم آوردن‌اش را وظیفه خودمان بدانیم. کانسپت یا ایده ما این است که به باری گذشته فرهنگی‌مان و ارتباط فرهنگی درازمدتمان با هنرمندان، به بخش آفرینش تعداد زیادی کار تازه آفریده شدن آثار تازه بارزش به هنرمندان انگیزه فرهنگی بدهیم. این‌بخش بعدی ایده ما را هم عملی کرده و آن بازگرداندن غول‌ها و بزرگان به گالری بوده است. خب می‌پنید که اولاً ما توانستیم با دو مجموعه «گوش ون‌گوگ» و «مونالیزا» باعث آفرینش تعداد زیادی کار تازه بارزش به وسيله هنرمندان برجسته و غول‌ها شویم؛ کارهایی که بعضی از این هنرمندان آنها را بهترین کارشان می‌دانند و تماشاگران و مجموعه‌داران هم بسیار از آن استقبال کرده‌اند، و دوم اینکه همزمان تعداد زیادی هنرمند بزرگ –که دیگر فقط در اخبار حراج‌های بزرگ به نام‌شان برمی‌خوریم– را در کنار هم به گالری بیاوریم. حالا به خودمان اجازه می‌دهیم که با برداشت از گفته یکی از آنان بگوییم گالری ۱۰ عرصه آفرینش بزرگان است.

– آیا در کنار غول‌ها و بزرگان، هنرمندان جوان هم جایی پیش شما دارند؟

در «گوش ون‌گوگ» هنرمندان جوان را هم دیدید و در «برش دوم» هم جوانان حضور دارند. البته هنرمندان جوان تثبیت‌شده را. اما کار مهمی که ما داریم برای هنرمندان جوان می‌کنیم این است که نمایش‌هایمان برایشان مانند یک کلاس درس هنری آموزنده است. کجا جوان‌ها این امکان را دارند که ببینند همزمان مهم‌ترین هنرمندان کشورشان مونالیزا را بازارآفرینی کرده‌اند؟ در نمایش تازه‌مان، در «برش دوم»، هنرمندان جوان خواهند دید که کیارستمی با سه روش مختلف، با سه نگاه و هدف مختلف به ون‌گوگ نگاه کرده و سه کار بسیار متفاوت آفریده. این یک کلاس درس است. دیدن مجسمه‌ای که تناولی خارج از روال و موضوع همیشگی کارش از گوش ون‌گوگ ساخته، دیدن مونالیزایی که فحرج اصولی آفریده یا درآمیختن ون‌گوگ و رضا عباسی در کار او یک کلاس درس برای هنرمندان جوان است. مونالیزا را افشین پیرهامی درس نقاشی است، و این بار بیابید و ببینید باز یک گروه هنرمند از نسل‌های

۱

سال پنجم ■ شماره ۱۱۳۰ ■ سه‌شنبه ۱۶ آذر ۱۳۸۹

تجسمی

نگارخانه گالری فروهر

برجسته ایرانی بر مبنای ایده‌ای از این گالری، معروف‌ترین تابلوی نقاشی جهان «مونالیزا» یا «لیخند زوکونده اثر لئونارد داوینچی را بازآفرینی کردند. در بهار سال ۸۷ هم به نمایش گذاشتن جواهرات پرویز تناولی، موفق شد پس از ۳۵ سال برای نخستین بار به دوستداران هنر این اسکان را بدهد که آثار این چهره بین‌المللی هنر ایران را در یک گالری در ایران ببینند. بهزاد حاتم (مدیر گالری ۱۰) که سال‌ها در مجله رودکی قلم زده، در کنار نویسندگی از گرافیکست‌های سابقه‌محسوب می‌شود، به طوری که بین سال‌های ۵۳ تا ۵۷ یکی از چهار طراح برکار آن دوران بوده است. حاتم در دوره‌ای از روند کاری خود هم نقاشی کرده و آثارش را خارج از ایران به نمایش گذاشته است. او در کشورهای مختلف زندگی کرده با این حال هرگز برای خود کارت ویزیت یا سربرگ درست نکرده و روی پوسترهایش هم به ندرت امضا می‌کند. دلیل این امر این است که حرفه اصلی خود را در شاخه خاصی منحصر نمی‌بیند. می‌توان گفت فرهنگ، دغدغه اصلی اوست. به پنهان نمایشگاه «گوش ون‌گوگ، برش دوم» به سراغ این نویسنده و منتقد قدیمی نقاشی رفتیم و از او درباره این نمایشگاه پرسیدیم.



خب، روی هیچ اثر هنری به اندازه مونالیزا یا

لیخند زوکوند کار نشده است. همچنان برخی از هنرمندان بزرگ به سراغش می‌روند. خب این به نوعی مهم‌ترین و به حال شناخته‌شده‌ترین تابلوی نقاشی دنیاست. در نگاه اول این چیزی بسیار دستمالی‌شده و تکراری به نظر می‌آید. همه کار با آن کرده‌اند. همه کارهای جدی با شوخی، هنرمندانه و خلاقه و مبتذل و بی‌خلاقیّت. تنها اندی وار هول چندین کار با مونالیزا دارد. تصویر مونالیزا روی همه چیز چاپ شده و هر آدمی شاید آن را از عکس نزدیکانش بیشتر دیده باشد. خب، من دارم با گروه کوچکی از میان برجسته‌ترین و تواناترین و شناخته‌شده‌ترین و صاحب نام‌ترین هنرمندان ایرانی کار می‌کنم. چه چالشی بزرگ‌تر از این می‌توانم جلوی رویشان بگذارم؟ هنرمندان بزرگی و توانایی که این بار با من آن دیالوگ فرهنگی را آغاز کرده‌اند، دارند کارهایی بسیار بالارزش می‌آفرینند. بدون شک برخی از کارها جزء بهترین آثار جهانی در این زمینه خواهند بود. –**برگردیم به نمایشگاه «گوش ون‌گوگ، برش دوم»**– آیا این نمایشگاه‌تان هم کاتالوگ خواهد داشت؟

بله، با شرحی درباره هر اثر، مثل نمایشگاه‌های قبلی.

چیزهای جنبی مثل رویدادهای ترازیک، اسکاندل، شگردهای روابط عمومی، شایعه‌سازی یا حتی ریخت و قیافه هنرمندان در توجه مردم و حتی منتقدان با اشاره به کاتالوگ ما که کلی مطلب آموزنده داشت، گفت: مثل یک موزه کار کرده‌اید. آن کاتالوگ کلی مقاله داشت از کسانی چون داریوش لیاسان و جواد مجابی درباره ربابان مونالیزا، از یک طرح لباس مطلبی داشت، در مورد سینما و مونالیزا و همین طور درباره هنرمندان قرن بیستم و مونالیزا از آدم‌های صاحب

نظر مطلب داشت. کیارستمی می‌گفت: کلی از آن کاتالوگ چیزهایی که نمی‌دانستم یاد گرفتم. –**در مقایسه با نمایشگاه اول گوش ون‌گوگ که دو سال پیش برپا شد، برخورد هنرمندان در نمایشگاه دوم چگونه بوده؟ هرکس چگونه به استقبال این موضوع رفته است؟**– برخوردها بسیار گوناگون است. البته شاید بتوان آنها را دسته‌بندی کرد. بعضی از هنرمندان تصویرگری می‌کنند، چیزی یا گوشه‌ای از موضوع

را با زبان و تکنیک خود بازگو می‌کنند. استادانی مثل تناولی، فرشید متقالی، غلامحسین نامی، کورش شیشه‌گران یا هنرمند جوانی چون علیرضا معصومی این کار را کرده‌اند و البته هر یک در این راه واقعا استادی و مهارت و قدرت بیان خود را نمایش داده‌اند. برخورد گروهی دیگر بسیار حسی و عاطفی است، مثل فرح اصولی، آزاده رزاق‌منش، مصطفی دره‌باغی یا شهریار احمدی. بعضی هم خود را به دست تحیل سپرده‌اند و داستان‌پردازی کرده‌اند، مثل هنرمند قدیمی انصاری با یک قصه عجیب و کار زیبایش، مثل افشین پیرهامی با یک کار بسیار قوی دراماتیک و غیرعادی، مثل هنرمند جوان آلا دهقان با فانتزی زیبای دخترانه‌اش. و البته در این میان کیارستمی را می‌بینیم به نگاهی و برخوردی خاص.

– **در مورد خود ون‌گوگ چه فکر می‌کنید؟ آیا ماجرای بریدن گوشش و خودکشی کردنش به او این همه اهمیت داده یا کارش این اهمیت را دارد؟**

این موضوع برای من خیلی جالب است. من در مقاله‌ای درباره تابلوی مونالیزا در کاتالوگ مجموعه مونالیزا به این موضوع اشاره کرده‌ام.

به موضوع تاثیرهایی که چیزهای جنبی مثل رویدادهای تراژیک، اسکاندل، شگردهای روابط عمومی، شایعه‌سازی یا حتی ریخت و قیافه هنرمندان در توجه مردم و حتی منتقدان به کارشان می‌گذارد، خیلی طبیعی است که چیزی مثل ماجرای زندگی ون‌گوگ، که مایه کتاب و فیلم هم می‌شود، باعث می‌شود خیلی از آدم‌های معمولی که اهل فرهنگ و هنر هم نیستند او را بشناسند و احتمالاً یک نسخه چاپی ارزان گل‌های آفتابگردان او را هم به دیوار خانه‌شان بیاویزند. که هیچ عیبی هم ندارد و خیلی هم خوب است، همین هم اندکی چشم‌هایشان را آموزش می‌دهد. اما ون‌گوگ به عنوان هنرمند اهمیتی دارد که با عقل و هوش و گوش سالم هم داشت. ون‌گوگ انگار که رسالتی داشت، در قالب هنر زماش جا نمی‌گرفت، به در و دیوار می‌زد، خیلی از نقاشی‌هایش را باز می‌کشید و می‌کشید. فقط به پرتوهای خودش نگاه کنید. ببینید در مدت یکی دو سال آخر زندگی‌اش چند بار جلوی آینه نشستست و چهره خودش را کشیده است. به تفاوت‌های تکنیکی، تفاوت‌های رنگ‌گذاری‌ها و ضربه‌های قلم‌مویش، به تفاوت‌های شخصیت‌سازی‌هایش در این پرتوها نگاه کنید. آنچه به روشنی می‌توان دید این است که او دارد دنبال چیزی می‌گردد. او می‌خواهد

نگارخانه گالری فروهر

ببینید در مدت یکی دو سال آخر زندگی‌اش چند بار جلوی آینه نشستست و چهره خودش را کشیده است. به تفاوت‌های تکنیکی، تفاوت‌های رنگ‌گذاری‌ها و ضربه‌های قلم‌مویش، به تفاوت‌های شخصیت‌سازی‌هایش در این پرتوها نگاه کنید. آنچه به روشنی می‌توان دید این است که او دارد دنبال چیزی می‌گردد. او می‌خواهد بگذاریم دیگران ببرند…

«گل و مرغ»های بهرام دبیری در گالری فروهر بهرام دبیری مجموعه‌ای از آثار نقاشی خود را با عنوان «گل و مرغ» در نگارخانه فروهر به نمایش گذاشته است. در این نمایشگاه ۲۵ تابلو نقاشی با عنوان «گل و مرغ» به نمایش درخواهد آمد که پنج تابلو از آثار سال جاری است و مابقی آثار مربوط به دو سال گذشته است که تاکنون فرصت نمایش پیدا نکرده بود.
مضمون «گل و مرغ»، «گل و زن» و «زن و مرغ» یکی از نفیس‌ترین مضامین نقاشان ایرانی در طول تاریخ است که به خصوص در دوران صفویه و قاجاریه آثار بسیاری با این مضامین آفریده شد. این نمایشگاه در ادامه کارهای قبلی او در زمینه متصل کردن جنبش مدرن نقاشی ایران به ریشه‌های اصلی آن است. این هنرمند نقاش در کنار نقاشی‌هایش تعدادی تابلو نیز به صورت کلاژ ارائه کرده است.
نمایشگاه آثار بهرام دبیری جمعه ۱۲ آذرماه در نگارخانه فروهر گشایش یافته و تا ۲۹ آذرماه برپاست. نگارخانه فروهر در بلوار آفریقا (چرند)، نیش کوچه گلستان، پلاک ۲ واقع است.

■ **نمایشگاه «آشپزخانه» در گالری محسن**

گالری محسن از روز جمعه ۱۲ آذرماه، نمایشگاه گروهی «آشپزخانه» را به نمایشگاه‌گردانی بهنام کامرانی به تماشای عموم گذاشت. در این نمایشگاه که بدون محدودیت در مدیوم و تکنیک گردآوری و انتخاب شده است، آثار بیش از ۲۰ تن از هنرمندان تجسمی جوان ایران از جمله بابک کاظمی، فرهاد فروزی، محمد شیروانی، فرید جعفری، امیرعلی قاسمی، نسترن صفایی، سارا روحی‌صفت، روشک کاشانیان‌فرد، آساره عکاشه، شهراب کاشانی و هما ارکانی به نمایش گذاشته می‌شود. «آشپزخانه» تا ۲۳ آذرماه ادامه خواهد داشت و نشست و گفت‌و گو با هنرمندان آن در روز دوشنبه ۲۲ آذرماه بین ساعت ۱۶ تا ۲۰ در ساعت کار گالری برگزار می‌شود.
گالری محسن در خیابان ظفر، خیابان ناجی، خیابان فرزان، کوچه نوربخش، بلوار مبنای شرقی، پلاک ۴۲ واقع و در روزهای پنجشنبه تعطیل است.

■ **نخستین نمایشگاه عکس انفرادی صمدیان در گالری شماره شش**
نخستین نمایشگاه انفرادی عکس سیفاله صمدیان با عنوان «ایامداد» روز گذشته ۱۲ آذرماه در تهران گشایش یافت. پنهان اصلی صمدیان برای برگزاری این نمایشگاه علاقه دیرپای او به شعر است که به مناسبت هشتاد و پنجمین سالروز تولد احمد شاملو برپا شده است. این نمایشگاه دربرگیرنده عکس‌هایی است که در فاصله سال‌های ۱۳۷۰ تا ۱۳۷۲ در خانه احمد شاملو در «دهکده» واقع در فردیس کرج گرفته شده‌اند. که از ۱۲ تا ۲۲ آذرماه جاری در نگارخانه شماره ۶، واقع در خیابان خردمند شمالی، کوچه هجدهم، پلاک شش، طبقه همکف دایر است. همزمان با گشایش این نمایشگاه مجموعه آثار به نمایش‌درآمده در قالب کاتالوگی با همکاری نشر نظر با مقدمه سیفاله صمدیان و نوشتاری از آیدا شاملو منتشر خواهد شد.

■ **«گل و مرغ»های گیزلا وارگاسنیایی روی دشنه‌ها و اره‌ها**
نمایشگاه «باغ پرندگان» شامل ۱۳ تابلو از دشنه‌ها، اره‌ها، ساتور و قمه با گل و مرغ‌های ایرانی از آثار گیزلا وارگاسنیایی نقاش مجارستانی مقیم ایران در گالری سین گشایش یافت. در این نمایشگاه ۱۳ تابلوی نقاشی، دو اره، دو ساتور، یک قمه و شش دشنه که روی همه آنها گل و مرغ‌های خاصی نقش بسته است در معرض تماشای مردم قرار گرفته است. گل و مرغ‌های گیزلا وارگاسنیایی چه در فرم و چه در محتوا با گل و مرغ‌های سنتی که در ایران سراغ داریم تفاوت ماهوی دارند. او «کلاغ» را به عنوان «مرغ» در این مجموعه «گل و مرغ» برگزیده است و در چند تابلو با وارد کردن چاقو و دشنه فضای رمانتیک این گونه آثار را به کل به هم ریخته است. نمایشگاه باغ پرندگان گیزلا وارگاسنیایی تا ۲۲ آذر در گالری سین دایر خواهد بود و علاقه‌مندان می‌توانند هم‌روزه از ساعت ۳ تا ۷ بعدازظهر از این آثار در گالری سین واقع در شهرک غرب، خیابان هرمزان، خیابان پیروزان جنوبی، خیابان دوازدهم، پلاک ۱۶ دیدن کنند.

■ **نمایشگاه عکس‌های غوغا بیات «اینا، اونا و بقیه…»**
نمایشگاه عکس‌های غوغا بیات با عنوان «اینا، اونا و بقیه…» شامل ۱۲ شامگاه ۱۲ آذرماه در گالری گلستان افتتاح شد. غوغا بیات در این نمایشگاه ۳۸ عکس رنگی و سیاه و سفید در ابعاد ۴۵×۲۰ و ۶۰×۴۰ سانتیمتر به نمایش گذاشته است. بیات همچنین عضو انجمن عکاسان ایران و انجمن عکاسان سینمای ایران است و پیش از این سه نمایشگاه انفرادی برگزارکرده و در هشت نمایشگاه گروهی شرکت کرده است.
نمایشگاه «اینا، اونا و بقیه…» تا هجدهم آذر هر روز از ساعت ۱۶ تا ۲۰ و پنجشنبه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۱۸ به نشانی دروس، خیابان شهید کمااسبی، پلاک ۳۴ ادامه دارد.

■ **آثار ۲۵ گالری در گالری شیرین**

۲۵ گالری معتبر تهران به پنهان پنجمین سالگرد تاسیس «گالری شیرین» روز جمعه (نوزدهم آذرماه) نمایشگاهی گروهی را در این گالری برپا می‌کنند. «گالری شیرین» در ابتکاری جالب در آستانه پنجمین سالگرد تاسیس خود از ۲۵ گالری معتبر تهران خواست با ارائه یک اثر از گنجینه یا هنرمند مورد بلاقه‌شان در همکاری گروهی که به صورت نمادین بیانگر اتحاد و همبستگی گالری‌های تهران خواهد بود، شرکت کنند. گالری‌های آران، آریا، آن، اثر، اعتماد، الهه، حنا، خاک، فروهر، دامون‌فر، دی، راه ارشی، هفت ثمر و هما آثارشان را به این گالری ارائه داده‌اند. هنرمندان حاضر در این نمایشگاه که منتخب ۲۶ گالری تهران هستند، اواسط هفته معرفی می‌شوند.
گالری شیرین در بلوار اندرزگو، خیابان سلیمی، باغ انجمن خوشنویسان است.

■ **«گل‌های زن‌اندود» حامدی در گالری هما**

نمایشگاه نقاشی‌های «گل‌های زن‌اندود» با آثاری از آهو حامدی در گالری هما برپا می‌شود. صورت‌های مهربان و منفعل حامدی کم‌کم به بخشی از حافظه تجسمی این سال‌ها بدل شده است. در مجموعه جدید آثار حامدی که از ۱۲ آذر در گالری هما به نمایش درمی‌آید، تجربه‌های طراحانه او را پر پرچه‌های گل بهاری، شکلی مفهومی از رفتارهای زنانه را پیش روی بیننده می‌گذارد. این نمایشگاه تا ۲۲ آذرماه در محل گالری هما واقع در خیابان ولیعصر، بین ظفر و نیاپش، کوچه بابک بهرامی، پلاک ۵۸، واحد ۱ (ورودی از در پارکینگ) برپا خواهد بود.

■ **نقاشی‌های ندا رضوی‌پور در گالری طراحان آزاد**
ندا رضوی‌پور که بیشتر در حوزه هنرهای جدید فعالیت داشته، این بار نمایشگاهی از آثار نقاشی خود را در گالری طراحان آزاد به نمایش گذاشته است. این نمایشگاه که «اختلالات» نام دارد، تا پنجشنبه هجدهم آذرماه دایر است. در این نمایشگاه رضوی‌پور تعدادی از افرادی را که دارای اختلالات عصبی‌اند– به روانی – دستمایه نقاشی‌های خود قرار داده و فیگورهایش را بر همین اساس ترسیم کرده است.

■ **نقاشی‌های نیوشا اکبری در گالری گنجینه**

نمایشگاه نقاشی نیوشا اکبری از ۱۲ تا ۲۲ آذرماه ساعت ۱۶ تا ۲۰ در نگارخانه گنجینه برپا خواهد بود. علاقه‌مندان می‌توانند در این تاریخ به گالری گنجینه واقع در خیابان بهشتی، خیابان صابونچی، خیابان هویزه، شماره ۱۷۲ واحد ۱۱ مراجعه کنند. همچنین نمونه‌هایی از آثار این نمایشگاه روی سایت این گالری به آدرس www.ganjinehgallery.com قابل مشاهده است.

■ **نقاشی‌های مژگان فروغی در گالری ایده**

نمایشگاه نقاشی‌های «مژگان فروغی» نیز از روز جمعه ۱۲ آذر در گالری ایده به نشانی تهران، خردمند شمالی، کوچه ۱۰، شماره ۲۶ افتتاح شده و نمایش آن تا نوزدهم آذر ادامه دارد.
نمایشگاه ساعت بازدید از ۱۸ صبح تا ۱۹ است و گالری مجموعه‌هاز است.
نمایشگاه آثار نقاشی نیوشا اکرمی نیز این هفته در گالری گنجینه به نشانی بهشتی، خیابان صابونچی، خیابان هویزه، شماره ۱۷۲، طبقهٔ ۱، واحد ۱۱ برپاست.

■ **آثار «بهروزکار» در گالری «سیحون»**

آثار نقاشی «حامد بهروزکار» هنرمند گیلانی در گالری «سیحون» به نمایش درآمد. این نمایشگاه شامل ۱۳ اثر است که برای علاقه‌مندان به نمایش گذاشته می‌شود. این نمایشگاه آثار این هنرمند گیلانی تا ۱۷ آذرماه در گالری «سیحون» به نمایش درمی‌آید.

■ **نمایشگاه نقاشی جوانان پیشرو در گالری پردیس سینمایی ملت**
گالری پردیس سینمایی ملت نمایشگاه نقاشی جوانان پیشرو را از چهارم آذرماه تا سوم دی‌ماه برگزار می‌کند. در این نمایشگاه آثاری از سارا آریان‌پور، کریم اسکندری، رسول اکبرلو، مهدی بابایی، مرضیه باقری، غزله بحیرایی، مرتضی پورسینئی، افشین پیرهامی و… به نمایش گذاشته شده است. علاقه‌مندان برای بازدید از این نمایشگاه می‌توانند تا سوم دی‌ماه هم‌هفته از ساعت ۱۱ تا ۲۱ به گالری پردیس سینمایی ملت به نشانی خیابان ولیعصر (عج) ابتدای بزرگراه نیاپش مراجعه کنند.